

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

Łódź, niedziela, 30 marca 1947 roku

Nr 88 (390)

ZSRR i W. Brytania

podjęły rokowania w sprawie paktu o przyjaźni i współpracy. — Co dała rozmowa Stalina z Bevinem

Z Moskwy donoszą, iż w czwartek rozpoczęły się tam rozmowy w sprawie traktatu radziecko-brytyjskiego. Rozmowy te prowadzone są z ramienia ZSRR przez wiceministra Wyszyńskiego i wyższego urzędnika ministerstwa spraw zagranicznych, z ramienia Wielkiej Brytanii przez ambasadora brytyjskiego w Moskwie Maurice Patersona i zastępcę wiceministra spraw zagranicznych sir Oliver Hardey.

Wyraża się przekonanie, iż rokowania w sprawie rewizji traktatu zostaną zakończone przed końcem konferencji moskiewskiej.

Korespondenci dyplomatyczni przywiązują duże znaczenie do tych rokowań.

Podkreśla się fakt, że podjęcie rozmów na temat przedłużenia i przystosowania do nowych warunków sojuszu anglo-radzieckiego, nastąpiło bezpośrednio po audiencji, udzielonej przez Generalissimusa Stalina, ministrowi spraw zagranicznych W. Brytanii, Ernestowi Bevinowi.

Rada Bezpieczeństwa osądzi plany prez. Trumana. — Posiedzenie odbędzie się 7-go kw. etnia

Na wczorajszym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa w Nowym Jorku, zgodnie z zapowiedzią, delegat Stanów Zjednoczonych Austin „uzasadniał” politykę zagraniczną prez. Trumana. Po nim głos zabrał delegat radziecki Gromyko, który powiedział, że przedstawiciel Stanów Zjednoczonych złożył niezmiernie ważne oświadczenie, które należy przestudiować, wobec czego prosił o odroczenie posiedzenia. Następne posiedzenie w tej sprawie zostało wyznaczone na 7 kwietnia.

Z Nowego Jorku donoszą, że senator demokratyczny Pepper podpisał oświadczenie przeciw podważaniu autorytetu ONZ.

Niemcy demonstrowują!

Żądają, stawiają warunki. — „Wyższe sfery” brytyjskie nie gardzą czarnym handelkiem...

Przez zachodnie Niemcy, a szczególnie Zagłębie Ruhry, przechodzi fala demonstracji i protestów ludności niemieckiej.

W Dortmund odbyła się demonstracja górników wywołana złą sytuacją aprowizacyjną, w której wzięło udział 5 tys. osób. Demonstranci domagali się usunięcia niemieckiego kierownika rozdzielni żywności dla obu stref, brytyjskiej i amerykańskiej. W petycji złożonej władzom okupacyjnym demonstranci uskarżali się, iż otrzymują zaledwie 2/3 przyznanego im racji żywnościowej i proszą o przywrócenie na kierownicze stanowiska administracyjne Anglików, gdyż Niemcy... źle się z nimi obchodzą (!)

W związku z demonstracjami Niemców, wyższy oficer brytyjskiej kwatery głównej w Duesseldorfie oświadczył, iż Niemcy zamierzają ponawiać te demonstracje aż do końca konferencji moskiewskiej (!)

Przemawiając na otwarciu wystawy „Niemcy pod kontrolą” w Edynburgu brytyjski minister do spraw Niemiec Hynd oświadczył, że „doniesienia o rozruchach w Zagłębiu Ruhry i Nadrenii są mocno przesadzone”.

Przed kilkoma tygodniami dziennik londyński „Daily Telegraph” zamieścił na ostatniej stronie małą wzmianeczkę, dotyczącą zachowania się żołnierzy brytyjskich w Niemczech. Wzmianka zawierała zwięzłą ale wcale niedwuznaczną informację o tym, że pewne oddziały brytyjskich wojsk okupacyjnych otrzymały specjalny rozkaz „mający na celu wzmocnienie dyscypliny”...

Korespondent berliński dziennika „News Chronicle” donosi ze swej strony, że na

terenie Niemiec zajmują się spekulacją nie tylko wojskowi brytyjscy, lecz i urzędnicy cywilni a przede wszystkim — ich żony. Panie te — mając wiele wolnego czasu, „poświęcają się” spekulacji biżuterią, futrami i meblami. Wszystko to kupuje się za „marki papierosowe” — to znaczy za pieniądze, uzyskane ze sprzedaży — po odpowiednio słonych cenach — papierosów angielskich i amerykańskich.

Niedawno labourzysta Hudson poruszył w Izbie Gmin kwestię dyscypliny brytyjskiej armii okupacyjnej i przytaczając liczne fakty spekulacji oświadczył, iż

„zachowanie się Brytyjczyków w Niemczech jest po prostu gorsze”. Odpowiadając z ramienia rządu na te zarzuty minister wojny Bellenger powiedział: „Jeżeli libyśmy chcieli zawsze mieć na względzie dziesięcioprocentowy przyrost, to oczywiście należałoby uznać naszych żołnierzy za winnych. Ale wiadomo przecież, że wielu z nich nie otrzymywało nawet przez dłuższy czas odpowiedniego żołdu.”

Wobec tak wielkiej pobłażliwości i wyrozumiałości ze strony ministra wojny, trudno zaiste spodziewać się, aby specjalne rozkazy, o których wspomina „Daily Telegraph” odniosły pożądaną skuteczną

Żołnierz wolności i demokracji

Jak zginął ś. p. gen. Karol Świerczewski, b. uczestnik walk w Hiszpanii, jeden z organizatorów odrodzonego Wojska Polskiego

Donieśliśmy wczoraj o śmierci generała broni Karola Świerczewskiego, jednego z najbardziej zasłużonych dowódców W. P. Szczegóły tragicznego wypadku są następujące.

Dnia 23 marca 1947 roku gen. broni Karol Świerczewski udał się z Warszawy na tygodniową inspekcję garnizonów w województwie rzeszowskim. Po przeprowadzeniu dokładnego przeglądu garnizonów w Rzeszowie, Jarosławiu, Przemyślu i w Sanoku, gen. Świerczewski udał się dnia 28 marca br. o godz. 6.30 rano do Baligródu.

Na 6 kilometrów szosy do Baligródu kolumna samochodowa została ostrzelana z zasadzki silnym ogniem broni maszynowej i moździerzy. Była to jak później

stwierdzono, ukraińska banda UPA, Stacha i Hrynia. Na rozkaz gen. Świerczewskiego zatrzymano samochody.

Gen. Świerczewski nakazał wysiąść z maszyn rozsypać się w tyralierę i otworzyć ogień w kierunku przeciwnika. Wywiązała się walka, która trwała około 2 godzin. Jak wynika z relacji ostrzelanych oficerów, ogień był kierowany ze wszystkich stron otaczającego wzgórza z odległości 230 — 400 metrów.

Gen. Świerczewski, dowodząc walką, stał na szosie wyprostowany, lekceważąc niebezpieczeństwo. Wydawał rozkazy żołnierzom. Z postawy jego przebiegała spokojna i słynna odwaga, którą żołnierze obserwowali nad rzeką Ebro w Hiszpanii, nad Wisłą i Nisą Łużycką. Podczas tej

Pucybut i milione

Przybywającego do Stanów Zjednoczonych wita olbrzymia statua. Kolosalny pomnik sygnalizuje zadowolonym, że wkraczają na wolność i równość zostały już w zrealizowane. Oczywiście — w jaśniejszym tych słów zrozumieniu.

Zgodnie z tym pojęciem, dla przeciętnego europejskiego człowieka pracy, Ameryka jest krajem nieograniczonego do statku, nieograniczonych możliwości zarobkowania i bogactwa się. W Ameryce, — tak zresztą, jak głosi tamtejsza propaganda — każdy pucybut może zostać milionerem, każdy roznosiiciel gazet — miliardem, każdy robotnik — Fordem. Jednym słowem — raj na ziemi.

Wszystko to jest bardzo piękne i przyjemnie o tym — bodaj — pomyśleć.

I można mieć tylko wielki żal do wszystkich wynalazców radia, telegrafu, telefonu, słowa drukowanego, że nasze różne marzenia i wyobrażenia brutalnie przerywają. W jaki sposób? Posłuchajmy ostatnich komunikatów prasowych:

WASZYNGTON. Sąd Najwyższy USA utrzymał w mocy wyrok skazujący przywódcę związku górników Lewisa, na grzywnę 10 tys. dolarów i sam związek na grzywnę 3 milionów 500 tys. dolarów.

„Gubernator stanu New York, Dewey, oświadczył, że będzie domagał się w Kongresie uchwalenia ustawy zakazującej strajków”.

„Izba Reprezentantów USA przegłosowała 274 głosami przeciwko 137 projekt ustawy, redukującej o 20 — 30 proc. podatek dochodowy. Redukcja ta dokonana w myśl obietnicy Partii republikańskiej podczas ostatnich wyborów, zmniejszyłaby wpływy z tego źródła o 3 miliardy 836 milionów dolarów rocznie”.

Jak wiadomo, przemysł amerykański natykał się w czasie wojny olbrzymich zysków. Po wojnie nastąpiło zrozumiałe — jak dotąd zresztą minimalne — ograniczenie produkcji. Po prostu jeden i drugi magnat przemysłowy zamiast zarabiać np. 10 milionów rocznie — zarobił ich osiem. Ale tu następuje trudność, gdyż trusty i magnaci zdążyli się już do ówczesnych dziesięciu — przyzwyczaić. Więc podwyższają ceny produktów. Z kolei Prawdziwej Produkcji, czyli robotnicy, żądają kilku lub kilkunastu-procentowej podwyżki płac. Wówczas robotnikom podwyżki się nie daje, strajków zakazuje i grzywnami za nie karze, zaś biednym milionerom na otarcie łez obniża się o 30 proc. podatek dochodowy.

Tak w praktyce wygląda bajeczka o „pucybutach i milionerach”. Tak wygląda „równość” w sensie materialnym. Jak zaś wygląda „wolność” i jej aspekty w polityce wewnętrznej i międzynarodowej — pomówimy innym razem.

walki zostaje ugodzony pierwszą kulą w brzuch i potem drugą — w pęcy.

Gen. Świerczewski, stając się upadł na ziemię. Leżąc wyrzekł spokojnie do gen. Wieckowskiego: „Generale, ja umieram, nie zostawiajcie mnie tutaj, zabierzcie mnie stąd”.

Wkrótce skończył.

W niedługim czasie przybyły posiłki i banda ukraińska poczęła się wycofywać. Pościg za nią zorganizował 24 pp. i oddział KBW w Rzeszowie.

W dniu wczorajszym zwłoki gen. Świerczewskiego sprowadzone zostały samolotem do Warszawy. Stolica oddała hołd prochom bohaterskiego bojownika wolności i demokracji.

PRZYGODY WICKA I WACKA

WACEK: — Urwaliśmy się!..
WICEK: — Nie patrz w dół, bo zaraz dostaniesz czkawki!..

WICEK: — Uwaga, lądujemy!..
WACEK: — Dach się załamal! No, miło nas tam przyjmaj!

WICEK: — Bardzo przepraszam!
„UCZONY”: — Nie szkodzi! Posłżycie nam do eksperymentu.

„UCZONY”: — Żeby wypróbować siłę naszego wynalazku, puścimy was w rakiecie na księżyc!

O Grzesiu-bez grzechu...

Zezowatym Katonom, którzy nie widzą belki we własnym oku poświęcam

Ach, powiedz mi, powiedz mamie i w słowach wytłumacz człowieczym, dlaczego, gdy dwóch robi to samo, to wtedy kochana mamie, to samo nie jest to samo, ale dwie różne rzeczy?

Na przykład: Grześ się urzyna. Pół miasta urzyna się z Grzesiem. A ja jak wypiję: — „Kryminallll!” — to samo pół miasta drze się.

Grześ kiedyś w spodnie narobił. Wprost plal nad Grzesiem z zachwytem: — „Ach, z jakim wdziękiem to zrobił! Ach, co za dowcip! Szczył, szczytów!”

A niech to inni uczynią (też z wdziękiem) to pewny jestem, że drzeć się będą: — „Procz z świnią!” ze Skargi patosem i gestem.

Ktoś kiedyś napisał w powieści o czyichś tam nogach, czy udach... i Grześ w swej powieści umieścił to zdań o udach plus „cudach”.

Wsiadł na tego pierwszego, że „Jobur”, że „drań”, że „pornograf” — A Grześ? Grześ panie tego bezmała, że jest hagiograf!*)

Włec powiedz mi, powiedz mamie i w słowach wytłumacz człowieczym, dlaczego, gdy dwóch robi to samo, to wtedy, kochana mamie, to samo nie jest to samo, ale dwie różne rzeczy?

Synek

*) opisujący żywoty Świętych

Walka z gruźlicą

Specjalny kurs dokształcający dla lekarzy

Gruźlica zbiera obfite żniwo wśród ludności, to też wysiłki władz zmierzają w kierunku złagodzenia tej klęski społecznej.

Z prawdziwym zadowoleniem należy powitać inicjatywę Ministerstwa Zdrowia w sprawie zorganizowania na terenie naszego miasta specjalnego dokształcającego kursu dla lekarzy w dziedzinie kliniki i walki społecznej z gruźlicą.

Kurs ten, który z polecenia Ministerstwa organizuje Wydział Lekarski Uniwersytetu Państwowego w Łodzi, trwać będzie 8 tygodni i ma na celu zaznajomienie lekarza - internisty lub lekarza ogólnego - praktykującego z ogólnymi zasadami zwalczania gruźlicy.

Kurs ten obejmie około 70 godzin wykładów i około 210 godzin praktyki na oddziałach gruźliczych i w poradniach przeciwgruźliczych.

Lekarze przyjęci na kurs otrzymują stypendia w wysokości 10.000 złotych. Kurs rozpocznie się w połowie kwietnia br. O dokładnym terminie rozpoczęcia kursu zostaną przyjęci kandydaci osobno powiadomieni.

Podania o przyjęcie na kurs wraz z żył i dniem uzyskania dyplomu, przebiegu dotychczasowej pracy i zajmowanym stanowiskiem, należy przestać do 10 kwietnia br. do Sekretariatu Kursu Przeciwgruźliczego, Łódź, ul. Moniuszki 7, — Centralna Poradnia Przeciwgruźlicza, gdzie również udziela się bliższych informacji.

Nie udało się!

Komisja Specjalna sparaliżowała próby spekulacji w okresie przedświątecznym

Nieszczęściem wielu ludzi jest ich niezachwiana wiara w Swe... szczęście. — Wydaje im się, że nigdy nie może ich spotkać nic takiego, co by nie było po ich myśli, że wszystko musi się im ułożyć we dług ich życzeń.

Do rzędu tych obywateli należy zaliczyć odłam nieuczciwego kupiectwa, które nie zadawała się uczciwym zarobkiem, lecz przy każdej nadarzającej się okazji usiłuje srubować ceny. Kupcy ci rozumują przy tym w bardzo oryginalny sposób: „Tyle jest sklepów w Łodzi, to akurat do mego miała by przyjść kontrola?”

Rozmowanie to jednak bardzo często zawodzi a konsekwencje bywają przykre.

Organizacja kupiecka ogłosiła ostatnio apel do ogółu kupców, aby nie wykorzystywali okresu przedświątecznego jako okazji do nieuczciwego z bogaceniam się, ostrzegaliśmy i my, zapowiadając, że Komisja Specjalna pilnie będzie czuwać, aby nie wytworzył się chaos na odcinku cen przed świętami.

Niestety, apele te nie wszystkim trafiły do przekonania, o czym miała okazję przekonać się Delegatura Łódzka Komisji Specjalnej, która onegdaj przeprowadziła na terenie naszego miasta generalną kontrolę sklepów.

Akcja odbywała się jednocześnie na czterech odcinkach: rzeźniczym, tytoniowym, spożywczym i włókienniczym.

Na miasto delegowano znaczną ilość kontrolerów, którzy obchodzili sklep za sklepem, sprawdzając, czy ceny pobierane są w ustalonej wysokości, czy kupcy nie ukrywają artykułów cieszących się dużym popytem i t. d.

W większości sklepów stwierdzono porządek, tym nie mniej jednak ujawniono cały szereg nadużyć.

Na odcinku rzeźniczym skontrolowano 86 sklepów. W czterech wypadkach rzeźnicy pobierali nadmierne ceny, w 10 ukrywali słoninę i smalec, aby je sprzedać pokryjomiu po wyższych cenach. W jednym wypadku zakwestionowano mięso, pochodzące z potajemnego uboju.

Na odcinku spożywczym skontrolowano 127 sklepów. 12 kupcom sporządzono protokóły za pobieranie nadmiernych cen, w 16 wypadkach nieuczciwi kupcy odmówiali sprzedania maki i masła, mimo iż posiadali znaczne zapasy tych artykułów.

Jeżeli chodzi o odcinek tytoniowy spisano 19 protokółów za sprzedawanie papierosów po cenach wyższych od ustalonych oraz za sprzedaż papierosów nielegalnego pochodzenia.

Wyniki akcji na odcinku włókienniczym nie są jeszcze znane, wiadomo tylko, że i tutaj ujawniono wypadki stosowania wyższej marży zarobkowej.

Wszystkie protokóły będą rozpatrzone w dniach najbliższych i w stosunku do winnych, którzy chcieli dorobić się kosztem ludzi pracy, zaopatrujących się na święta w potrzebne artykuły — wyciągnięte będą odpowiednie konsekwencje. Wydaje się, że nasze przewidywania co do spędzenia świąt w Obozie Pracy przez niektórych obywateli — potwierdzą się.

Niemka szmuglowała złoto

Dzięki przypadkowi wpadła ona w ręce władz

Dzięki zwyktemu przypadkowi w ręce wpadła wczoraj sprytna szmuglerka złota i kosztowności, utrzymująca stały kontakt między łódzkimi jubilerami a za granicą. Kursowała ona na trasie Łódź — Szczecin, skąd przedostawała się dalej do strefy okupacyjnej w Niemczech, przywożąc do kraju złoto, wyroby złote, brylanty, zegarki i t. d.

Ujęcie jej nastąpiło w następujących okolicznościach:

Do zakładu jubilerskiego Chodkiewicza przy ul. Piotrkowskiej 158 zgłosiła się jakaś kobieta, proponując kupno biżuterii. W trakcie rozmowy wyjawiała, że jest przedwojenną właścicielką tego zakładu i że nawet z tego tytułu należy się jej odszkodowanie.

Zachowanie się klientki wydało się jubilerowi podejrzane. Gdy w dodatku usłyszał, że nazywa się ona Wolf — nie mając wątpliwości, że jest to ukrywająca się Niemka — skomunikował się natychmiast z Urzędem Zatrudnienia, zapytując się, czy osoba o tym nazwisku jest zarejestrowana w wydziale

ewidencji pracujących Niemców.

Delegowany urzędnik zatrzymał podejrzaną i doprowadził ją do Urzędu Zatrudnienia. W trakcie przesłuchiwania okazało się, iż mimo posiadania 75 proc. volklisty, Niemka ta nie była zarejestrowana i ukrywała się przed przymusową pracą, obowiązującą wszystkich Niemców.

W trakcie badania usiłowała ona zniszczyć jakiś papier. Jak się okazało był to dowód, wystawiony na nazwisko Golygin.

Nie mając już żadnej wątpliwości, że zatrzymana jest przestępczynią, skomunikowano się z Komendą M.O., skąd na miejsce przybyli funkcjonariusze Wydziału Śledczego.

Osobista rewizja dała rewelacyjne wyniki. Przy Niemce znaleziono bowiem znaczną ilość złota, biżuterii, zegarków i pieniędzy, które miała sprytnie ukryte przy sobie. Wobec tego zatrzymano ją i przekazano do dyspozycji prokuratora. W torebce Niemki znaleziono jeszcze kwit bagażowy na walizkę, oddaną do

przechowalni Dworca Kaliskiego. Walizka została odebrana i dzisiaj zostanie zbadana jej zawartość. Przepuszczalnie zawiera ona towar, przemycany przez Niemkę.

Rzecz charakterystyczna, że natychmiast po zatrzymaniu szmuglerki, do władz zgłosił się jeden z jubilerów, który złożył biżuterię i 10.000 złotych, oświadczając, że rzeczy te należą do Wolfowej, która w depozycie stale składała u niego swe kosztowności.

Jak widać, Niemcom powodzi się u nas bardzo dobrze. Zamiast pracować fizycznie i pomóc nam odbudować zniszczony przez nich kraj — zabierają się do intryg i kolidujących z prawem zajęć, które przynoszą im pokaźne dochody! (o)

Remont sanatorium miejskiego

Zgodnie z uchwałą Kolegium Zarządu Miejskiego w Łodzi Wydział Odbudowy został upoważniony do przeprowadzenia dodatkowych robót remontowych w Sanatorium na Chojnach za sumę, nie przekraczającą złotych 1.600.000.—

Roboty te obejmą: założenie instalacji telefonicznej, świetlnej, sygnalizacyjnej, radiowej, uzupełnienie instalacji wodociągowej - kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania a wykonanie ich Wydział Odbudowy powierzył szeregowi firm łódzkich.

Modes „ANTOINETTE”

Zawiadamia P. T. Klientelę, że nadeszły

Najnowsze Modele Kapeluszy

Adres: Dawniej Zawadzka 41 — Obecnie Piotrkowska 228 m. 6, tel. 176-21

Daj zaraz! Daj już!

Akcja pomocy powodzianom zatacza coraz szersze kręgi. — Nikogo nie może braknąć w tym szlachetnym wyścigu ofiarności

Nigdy jeszcze przysłowie „Dwa razy daje, kto szbko daje” nie miało tak aktualnego zastosowania, jak obecnie w akcji pomocy powodzianom. Skuteczny ratunek tych ludzi zależy w decydującej mierze od szybkiego przyjscia im z pomocą. Każda godzina opóźnienia dostarczeniu żywności czy leków może, — zwłaszcza jeśli chodzi o chorych i dzieci zaważyć na ich życiu.

Powagę sytuacji ocenilo nalezyce społeczeństwo łódzkie, które tłumnie pośpieszyło natychmiast z pomocą powodzianom. Tempo składania ofiar wzmagają się z godziny na godzinę. Do ogólnej akcji zgłaszają się wszyscy — robotnicy, pracownicy, rzemieślnicy, młodzież, wojsko.

Zbiórka pościeli i odzieży

W środę dnia 2 kwietnia r. od samego rana młodzież zrzeszona w Związku Harcerstwa Polskiego, przy pomocy członków ZWM i OM TUR przeprowadzać będzie na terenie naszego miasta zbiórkę pościeli, odzieży, bielizny, garnków żelaznych i blaszanych i t. p. na rzecz powodzian, obejmując tą akcją całą Łódź i wszystkich jej mieszkańców.

Zbierający zaopatrzeni będą w specjalne listy zbiórkowe, opatrzone podpisem i stemplem harcerskim.

W związku z tym, Łódzki Obywatelski Komitet Pomocy dla Powodzian zwraca się do wszystkich bez wyjątku mieszkańców naszego miasta z gorącym apelem i wezwaniem do serdecznego i zycziwego poparcia tej akcji, mając głęboką wiarę, iż społeczeństwo nasze zrozumie i odczuje doniosłość i ważność przeprowadzanej zbiórki i że nasi młodzi harcerze, ZWM-owcy czy OM TUR-owcy z żadnego łódzkiego mieszkania nie wyjdą 2 kwietnia z pustymi rękami!

Gdzie można wpłacać

Komisja Finansowa Łódzkiego Obywatelskiego Komitetu Pomocy dla Powodzian podaje do wiadomości iż następujące banki będą przyjmowały wpłaty na rzecz powodzian:

1. Bank Związku Spółek Zarobkowych, Sienkiewicza 24, konto nr. 1400.
2. Komunalna Kasa Oszczędności m. Łódzi, Piotrkowska 77, konto nr. 377.
3. Bank Gospodarstwa Krajowego, Al. Kościuszką 63, konto nr. 1200.

4. Państwowy Bank Rolny, Andrzeja Struga 3 — konto nr. 300.
5. Polski Bank Komunalny, Piotrkowska 57 — konto nr. 121.
6. Bank Handlowy w Warszawie, w Łodzi — Piotrkowska 74.
7. Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, Al. Kościuszką 47 — konto nr. 765.
8. Poczta Kasa Oszczędności — konto nr. VII — 1111.

Uchwały i apele

Oficerowie, podoficerowie, żołnierze i pracownicy kontraktowi 3 Centralnych Warsztatów Remontu Samochodów na apel Pierwszego Obywatela Polski, Prezydenta Bieruta, o udzielenie pomocy ludności dotkniętej klęską powodzi, deklarują jednorazowo 3 procent poborów miesięcznych.

Jednocześnie jednostka apeluje i wzywa inne jednostki do podobnej inicjatywy.

W lokalu przy ul. Montuszką 3 odbyło się zebranie przedstawicieli pracowników Centrali Tekstylnej, na którym omówiono sprawę udzielenia pomocy powodzianom.

Zebrańi jednogłośnie uchwalili opodatkować się na rzecz powodzian w wysokości 2 procent od uposażeń miesięcznych.

Izba Rzemieślnicza w Łodzi przeznaczyła na pomoc dla dotkniętych klęską powodzi 200 tys. złotych. Poza tym pracownicy Izby postanowili opodatkować się na ten cel w okresie trzech miesięcy w wysokości 3 procent od poborów, co wyniesie 50 tys. złotych.

Zarząd Wojewódzkiego Związku Ogrodniczego apeluje do wszystkich swych członków - ogrodników na terenie województwa, aby przyszli z pomocą powodzianom.

Zarząd zobowiązuje Zarządy Powiatowe, aby przystąpiły do natychmiastowej zbiórki pieniężnej wśród swych członków. Zebrane fundusze należy przesać do Podkomitetu Pomocy Powodzianom przy Wojewódzkim Związku Ogrodniczym w Łodzi, ul. Piotrkowska 80, podając nazwiska i wysokość wpłaconych sum. Wyniki dokonanej zbiórki należy przesać do dnia 30.IV.1947 r.

Ofiary wpływają!

Wojewódzki Zarząd Ligi Obywatelskiej Kobiet w Łodzi ofiarował na rzecz powodzian jeden samochód ciężarowy odzieży i bielizny dając tym piękny i godny naśladowania przykład zrozumienia ciężkiej sytuacji, w jakiej znalazły się liczne rzesze ludzi, dotkniętych powodzią.

W szkołach łódzkich, ucząca się młodzież przeprowadza samorzutnie zbiórkę darów i ofiar.

Pracownicy Przedsiębiorstwa Państwowego „Film Polski” Dział Fabrykacji, na ogólnym zebraniu w dniu 26 marca br. podjęli uchwałę jednogłośnie celem opodatkowania się na rzecz pomocy powodzianom w wysokości 2 proc. od swych poborów za okres jednego miesiąca z tym, że suma ta winna być wpłacona jednorazowo w całości.

Poza tym w Łódzkim Obywatelskim Komitecie Pomocy dla Powodzian zadeklarowało następujące ofiary:

Komitet Domowy — ulica Piotrkowska 271 zł. 3.000; Film Polski — Dział Fabrykacji zł. 32.045; pracownicy Firmy A. Grund i G. Kuritz — 4.170; pracownicy Wydziału Kontroli Zarządu Miejskiego — 4.000; pracownicy Państwowego Monopolu Spirytusowego — 56.000; uczniowie klasy IVa Szkoły Powszechnej Nr 29, ul. Łęczycka 23 — 2.155; pracownicy dawni Firmy „Groschang” — 10.510; pracownicy Państw. Zakł. Przem. Baweł. Nr 14 — 12521; pracownicy dawni Firmy „Nikel” — 3.232; pracownicy firmy „Edelman i Grissel” — 3651; pracownicy Wydziału Personalnego Zarządu Miejskiego w Łodzi — 1.300; pracownicy Centrali Zbytu Maszyn Rolniczych — 5.720; pracownicy Fabryki Traktorów dawni „Fandrych” — 2.158; Liga Kobiet — Zarząd Wojewódzki — 5.000; Liga Kobiet — Zarząd Miejski w Łodzi — 5.000; pracownicy Państw. Wytw. Dziel. — Rekawicz, G i A. Raicher — 6.545; Firma „Karol Kujat” — ul. Piotrkowska 100 — 10.000; Pracownicy Gazowni Miejskiej — 50.000.

PRZY STOLE WIELKANOCNYM

nałepiej Ci czas umili RAD/OODBIORNIK nabyty lub naprawiony
w „PRECISIOUS - RADIO“
ŁÓDZ, SIENKIEWICZA 2
Naprawa wszelkiego typu radioodbiorników, montaż nowych.
SZYBKO! TANIO! FACHOWO!

Cukier zmieszany z solą Niedbalstwo właścicielki sklepu

Do redakcji „Expressu” zgłosił się wczoraj robotnik Stanisław Majchrzak (Śródmiejska 8), którego spotkał przykry zawód. Kupił w sklepie cukier, lecz gdy osłodził w domu herbatę ze zdumieniem stwierdził, że herbata jest słona!

Pobieżna ekspertyza wykazała, że w torebce znajduje się pół na pół cukier z solą. Oburzony Majchrzak pobiegł do sklepu domagając się zwrotu pieniędzy. Właścicielka sklepu przy ul. Śródmiejskiej 3, Jackowska, odmówiła zwrotu i pieniędzy, tłumacząc się, że taki towar dostala.

Mimo zbadania na miejscu przez przygodnych świadków zawartości worka z cukrem, który okazał się zmieszany z so-

lą — właścicielka sklepu worka nie odstawiła, sprzedając nadal zanieczyszczony cukier klientom.

Nie posądzamy ob. Jackowskiej o oszustwo, zarzucić jednak możemy jej niedbalstwo. Z chwilą bowiem, gdy się przekonała, że cukier posiada domieszkę soli, winna była natychmiast towar zwrócić tam, gdzie go nabyła, a nie wprowadzać w błąd klientelę, narażając ją na straty.

Wypadki tego rodzaju nie powinny mieć miejsca i należy je bezwzględnie lepić. Klient musi mieć tę pewność, że otrzyma w sklepie produkty, nadające się w pełni do użytku!

„Wykrycie nowych nadużyć!” „Komisja Specjalna na tropie olbrzymich kradzieży!!!” „Hieny żerują na funduszach społecznych!”

Oto alarmujące tytuły, z którymi nazbyt często — niestety — spotykamy się w prasie. Nie mijają tygodnie, nie mijają dni, by nie zwiolokrotniła się RUBRYKA ZŁODZIEJSTW, DEFRAUDACYJ, NADUŻYĆ.

Sprawcami są zarówno ludzie na stanowiskach wysokich i odpowiedzialnych, jak jednostki z drobnego, szarego tłumy pracowniczego. Zarówno ludzie z uniwersyteckim wykształceniem, jak półanalfabeci. Zarówno ci, którzy w każdym czasie pozabawieni byli kręgosłupa moralnego, jak i ludzie o chlubnej — częstokroć — przeszłości.

Na ławach oskarżonych zasiadają ci, którzy sabotaż uprawiany w stosunku do okupanta i jego gospodarki, zamienili na SABOTAŻ W STOSUNKU DO GOSPODARKI WŁASNEGO PAŃSTWA I SPOŁECZEŃSTWA.

Zasiadają zarażeni gangreną fantastycznego złodziejstwa niemieckiego nie wyleczeni z choroby pasożytnictwa, wyzysku, zła przedwrześniowego ustroju.

Wśród milionów obywateli ciężko i uczelwie pracujących, wśród milionów wykluwających w codziennym trudzie lepszą przyszłość — kręcą się DZIESIĄTKI I SETKI BEZCZELNYCH SZKODNIKÓW BEZ IDEI, SKRUPUŁÓW I SUMIENIA.

Tworzą całe maffe, przenikają do wszystkich dziedzin gospodarki państwowej i prywatnej, hamują wzrost dobrobytu i poprawę warunków ekonomicznych. Dzielnie im sekundują różni głupcy, lenie, niedbaluchy.

Czy patrząc na to wszystko — mamy opuścić ręce i oddać się ponurej beznadziei? Czy to zjawisko, ten najazd i OFENSywa PIJAWEK I PLUSKIEW SPOŁECZNYCH są organicznie związane z naszym charakterem narodowym, są na rzuconym nam spadkobranie po ludzkiej czasach przekreślonych nowym ustrojem naszego kraju?

CZY I JAK DŁUGO TO JESZCZE POTRWA?
I czym się skończy?

Już w niedługim czasie „Express Ilustrowany” rozpoczyna druk powieści znakomitego i powszechnie znanego autora, która odpowie nam na postawione pytania.

Powieść o — cieniach przełomu społecznego.

